Ч. 24. (819). Львів, субота дня 2. лютого 1918. Рік IV.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Ціна примірника 16 сот. На провінції 20 сот.

Політична, економічно-суспільна й літературна часопись. (Редакція: Руська ч. 3).

Виходить що дня рано кромі понеділка

Умови передплати у Львові: На рік 44·— К., „ пів року 22·— „, „ чверть року 12·— „, „ місяць 4·— „

В краю і державі: На рік 56·— К., „ пів року 28·— „, „ чверть року 15·— „, „ місяць 5·— „

За границю: В Німеччині 56 мар. В Америці 26 док. В инших державах 84 фр.

Ціна оголошень: Стрічка двопівшпальтова або її місце 60 с, в надісланім 1 К, в оповістках 1·50 К, в редакційній части перед або по новинках 2 К. Некрольогія 2 К. Слова товстим друком подвійно. Оголошеня на суботу і неділю подвійно. Постійні оголошеня за осібною умовою.

Вісти з Україн. Републики.

Большевицький рух на Україні слабне!

Очищуванє України. — Ґенерал Щербачев веде акцію. — Украін. війська занимають донецький басейн.

(С. А.) Над кордоном, 30. січня.

Як можна судити зі звісток російської преси, рух большевицьких частий на Україні слабне.

Найбільша небезпека від нього грозила Україні сейчас по виданю ультимату українськими народними комісарами в Харкові.

Тоді ще були на Україні більші зорґанізовані, великоруські військові части. А відповідна большевицька аґітація причинила ся теж чимало до „підему духа“ сих частий.

Сей рух здавлено було в самім зародку зарядженями Генерального Секретаря війни Петлюри. Деякі большевицькі части, які остались на Україні, попали по так зв. завішеню оружа Ц. Ради з большевиками в дуже скрутне положенє. Гроший від большевиків не діставали, а Генер. Секретаріят війни здержав їм висилку муніції й провіянтів. Ворожо виступати не могли, бо було завішенє оружя. Отже ділились на поменші части й на власну руку зачинали воєнні „операції“, себто зачали рабувати селян і двори.

Українські військові части в злуці з вільним козацтвом і селянством виловлюють їх і очищують край від большевицької анархії. Акцію проти більших большевицьких військ в околиці Харкова й Катеринослава віддано в руки генер. Щербачева, який своєю особою дає запоруку, що не довго большевикам прийдеть ся попасати на Україні.

Українське правительство уважає сей рух за зліквідований. Се видно хочби з сего, що — як доносить газета „Робочого й Крестянського правительства“. **українські війська занимають донецький басейн**, яким вони поділились з Калєдіном.

Чому розвязано польські леґіони в Росії?

(С. А.) Над кордоном, 30. січня.

Предсідатель могил. губ. земельної управи д. Воронов повідомив народних комісарів, що польскі леґіони, заквартировані в могилівській губернії, перешкоджують в переводженю земельної реформи. Вони боронять лиш інтересів поодиноких польських поміщиків, при чім рабують і розстрілюють селян, які боронять свого майна.

Тому що вони своєю ділньностю викликали велике негодованє й огірченє, а то тим більше, що виганяють людий на роботи на панських ланах, а неслухняних розстрілюють, просить ся народних комісарів предприняти міри, щоби положити конець нечуваним вчинкам польських опричників.

Підписано: П. Воронов, предсідатель, И. Пенизьков, секретар.

Як звісно — вслід за тим заряджено розформоване польських леґіонів, знесенє т. зв. ліквідаційної польської комісії, яка цілим рухом проводила. Часть тих леґіонів перейшла на Україну, де Ґенеральний Секретаріят війни, при якого проводі не було вже енерґічного Петлюри, признав їх самостійною формацією.

Лють большевицької преси.

(С. А.) Над кордоном, 30. січня.

Большевицька преса казить ся зі злости, що опинились в глухім куті. А саме оголосила всім і вся, що У. Ц. Рада запродала ся англійським, французьким і американським банкирам, щоби продовжати ще війну, зглядно проволікати переговори до цвітня с. р. Між тим показало ся, що Українська Народня Република найскорше заключить мир.

Послідні укр. військові части з московського округа.

(С. А.) Над кордоном, 30. січня.

Дня 17. січня с. р. відійшла на Україну з московського воєнного округа остання українська військова часть.

Муніція для України!

(С. А.) Над кордоном, 30. січня.

Українські фабрики муніції здержали по приказу висилку муніції і всякого оружа поза границі України.

Большевицькі наклепи.

(С. А.) Над кордоном, 30. січня.

В розправі проти заговору американських імперіялістів із Калєдінцями мало вийти на яву, що полковник Андерсон мав привезти у Київ на 20 санітетських самоходах, які буцім то мали бути віддані до розпорядимости Генерального Секретаріяту війни, більшу скількість гроша в золотих монетах. Чи він дійсно возив гроші у Київ і скільки, слідство не викрило. Правдою є, що він був у Київі, а відтак в Ростові над Доном.

Українські моряки.

(С. А.) Над кордоном, 30. січня.

„Извєстія центрального исполнительного комитета“ в телеграмі з 17. січня з жалем подають отсю вістку: Як відомо укр. рада чорноморської фльоти виелємінувала з балтійської фльоти й инших частий 11.000 моряків і 400 машиністів і післала їх в Одесу. Як зачувати — одні части сих матросів удалось опанувати деякі броненосці (панцирники) і насадити у них своїх машиністів. Осталі моряки роблять „заворушеня“ в Одесі і щирять під покришкою охорони укр. інтересів анархію. Вістка, немов би то 12 морських боєвих одиниць було в руках української ради чорноморської фльоти, не має потвердженя.

Битви з большевиками.

СТОКГОЛЬМ. (Ткб.) З рос. часописий останніх днів можна бачити, що між большевиками й козаками йдуть битви коло Мацеєвської, Ханхенково і Дімітрієва. В боротьбі против вкраїнських військ большевицькі війська мали обсадити Сарни. Під Новосергієвом і Оренбургом йдуть битви проти козаків і юнкерів.

Мирові переговори й Україна.

N. F. Presse пише: Між Українською Радою а Росією прийшло мабуть до цілковитого розламу. Петроградська телеґрафічна агенція говорить про оконечний розлам між Петроградом а Київом. Криленко показав делеґації українських полків документи, з яких виходить, що борба проти Ради ведеть ся в імени найвисшого авторитету, якого домагають ся совіти над цілою областю російської союзної републики. Тепер тільки питанє, чи при таких відносинах, при такій ворожнечі можливе ще співділанє російських і українських делеґатів в Берестю. І тут виложено право самоозначеня тільки в тім змислі, що всьо мусить так діяти ся, як жадають большевики, і що через те на ділі удержує ся дальше російське пановане.

У Польщі кипить.

Ще не засохла добре друкарська фарба на тих польських дневниках — то є на всіх — що з лукавим обуренєм говорили про „анархію“ на Україні та зложадно виводили, що молоде українське правительство не має сили зробити ладу з нищенєм шляхоцьких дворів, як з подарованого Поляками на силу „королівства“ зачинає долітати рокіт надходячої бурі.

Так недавно наробила польська преса — розуміє ся і „демократична“ — великого ґвалту, що в ріжних провінціональних містах Польщі відбули ся збори селян, де ухвалено жаданє вивласненя великої посілости на річ хлопів. У відповіди на се мінїстер внутрішних справ, дідич Стецкий, оголосив, що з'орґанізує поліцію так сильну, шоби на найменшу громаду припало 10 стражників, а польські консервативи, що доси вели політику „пасивности“ та були проти орґанізованя польської армії нараз загоріли охотою таку армію — очевидно проти „внутрішного ворога“ — якнайскорше з'орґанізувати.

Сими днями тривожні вісти з королівства знов зачинають облітати польську пресу, а крім того приватними дорогами доходять слухи, що рух в Польщі росте, захопив уже ряд міст та прибирає революційний характер. Мало уже дійти до сутичок з військом. „Dziennik Narodowy“ з Пйотркова в статі „Демаґоґія“ бє у великий дзвін, пишучи: „Грозить нам пересадженє большевицкого перевороту на польський ґрунт. З Росії надходять вісти, що польські большевики з Лєщинським на чолі, підпирані большавиками російськими, роблять енерґічні підготовленя, шоби вступити на польську землю. В тій цїли провадять вони дуже сильну аґітацію в польських відділах та серед польських евакуованих. Та сама акція заняла крайнє соціялістичне крило і в краю. Звертає ся вона проти Реґенційної Ради, польського правительства та всіх заходів з'орґанізувати державу“. „Dziennik Narodowy“ поклинує польське „правительство“ і всі „поважні чинники“ недопустити, „щоби край втягнено в криваву траґедію домашної війни“.

Се, чого „Dziennik Narodowy“ так боїть ся, мабуть однак недалеко. Сегоднїшні депеші доносять про демонстрації в королївстві проти теперішного польського ніби-правительства за републиканською формою правліня. Потвердженє сих обявів знаходимо і в висказах гр. Черніна, які ми вчера навели.

Все те каже здогадуватись, що в Польщі готовлять ся бурливі події. Як звісно, польське селянство ще більш вороже великій посілости, чим українське, а натомість національного почутя в него майже не слідно. „Поляки“ в понятю польського селянина се шляхта і інтелігенти. Він сам є „Мазур“, „католік“ або дуже часто — й „russki katolik“. Ідеал національної держави йому цілком чужий. І не дивно! Польський „хлоп“ ніколи не брав участи в національнім житю як підмет, а все був лише предметом утиску шляхти і шляхоцької держави. І нова польська „держава“ відразу стала польською. Вона чужа селянинови і він лякає ся її збудованя.

О скільки висше стоїть демократична Україна зі своїм сьвідомим національно, а бодай несьвідомим селянством! Українська Република се саме твір українського селянства.

Російська траґедія.

Під сим заголовком приносить „Arbeiter Zeitung“ дуже замітну вступну статю, що заслугує на те, щоби з нею познакомити наших читачів. Стат замітна тим, що як з одної сторони намагаєть ся вона відперти напади консервативної буржуазної преси на большевиків, так з другої бачить вона і помилки большевиків та заповідає їх упадок.

Зазначивши на початку, що не треба вірити всім видумкам консервативної і буржуазної преси про большевицькі жорстокости, бо так само невірно свого часу оклеветано так звану париську „комуну“ з 1781-го року, — „Arbeiter Zeitung“ каже, що російська революція „обняла спустошену спадщину“ по царатови. Вже за царату зелїзничий матеріял так розтряс ся, що годі було заосмотрювати правильно імперію укр. збіжем та вуглем.

Керенський, хотячи дістати від антанти зелїзничу снасть, мусів за те зобовязатись провадити війну, що вкінци довело до нового перевороту. Та тепер відмовила антанта Росії всякої господарської помочи, а так само російська буржуазія збойкотувала большевиків, замикаючи фабрики, банки, відмовляючи інтелїґентських послуг державі і т. п. А дальше пише „Arbeiter Ztg.“ так:

„Господарська кріза множить з дня на день ворогів правительства. Проти большевиків стоїть буржуазія, яка чуєть ся загрожена в своїй власности, стоїть націоналїстична інтеліґенція, яка опираєть ся проти проголошеного большевиками права самовизначеня неросійських народів; стоїть переважна часть селянства, шо робить большевиків відвічальними за борби, які викликав опір Каледіна й України, і за господарський занепад, що є вислїдом опору чужого й російського капіталу; стоїть вкінці навіть вже часть загроженого голодом і безробітєм робітництва; большевики мають більшість народу проти себе; але в їх розпорядимости стоїть зложена з робітників й умучених війною салдатів „червона ґвардія“. Вони думають, що оперті на оружній силї зможуть мимо опору більшости російського народу вратувати соціялїзм, який вони хочуть здійснити. Так рішили ся вони на терор: вони розігнали установчі збори й зїзд селянських рад, богато противних часописий завісили, провідників противних партій увязнили. — Але терор осягнув і сей раз цїлком щось противне, як те, що мав осягнути. Навіть партії, що стояли большевикам найблизше, попали в боротьбі проти терору в найзавзятійше противенство супроти большевиків. — Максим Горкій, найбільший поет Росії, що йшов довго з большевиками, стоїть нині з ними в найзавзятійшій ворожнечі. Мартова, провідника інтернаціоналїстів, що плече в плече боров ся з большевиками проти коаліційного правительства, увязнено на приказ Лєніна. Рязанова, що ще перед кількома місяцями уходив за одного з провідників большевиків, увязнено. Тому, що большевики постановили вдержати свою власть проти волї більшости російського народу, бачать ся вкінці змушеними ужити тих насильних середників, якими послугували ся проти протиреволюційної буржуазії, також проти реакційних соціялїстів. — Коли вони розігнали установчі збори, пробували ратувати соціялїзм, жертвуючи демократію, але саме через те попали в найрізкійше противенство супроти всїх, так соціялїстів, як і демократів. Так опираєть ся їх власть ще лише на оружній силї „червоної ґвардії“. Але може вдати ся спроба самою голою оружною силою завести новий суспільний устрій? — Так переживає нині Росія страшну траґедію. Молодий недосвідчений пролєтаріят виборов величезні побіди. Опянїлий побідами відважував ся він на найсмілїйше. Він відважив ся на те, перед чим всї страхались, а саме власною силою приказати війнї здержатись й зачати мирові переговори. Він не лише на словах, — але також дїлами найвисшої моральної сили проголосив право самовизначеня гноблених народів. — Він заініціював соціяльний переворот безпримірної величини в найбільшім краю Европи. Але саме задля смілївости й величи своїх діл, стягнув на себе ненависть цїлого світа.

Він старав ся вдержатись всїми силами проти тої ненависти. — І в тім стараню попав він в траґічну провину, нарушуючи великі засади, яких проголошенє було його світовоісторичною задачею.

Та провина звертаєть ся тепер проти російського пролєтаріяту. Вона загрожує його власть“.

Виводи „Arbeiter Ztg.“ характеризують доволї добре положенє витворене у Росії, але освітленє їх не все вірне. Перш усего „Arbeiter Ztg.“ дуже зглядна для большевицького терору, між тим, як він не дасть ся ніяк оправдати. Саме сей терор — розігнанє конституанти, селянського конґресу, уживанє „червоної ґвардії“ — справдїшних модерних „опричників“, мордованє полїтичних противників — все те є антідемократичні засоби, які лише можуть забити революцію та простелити дорогу реакції.

По друге не конче то вірне, щоби саме большевики репрезентували пролєтаріат. Скорше вже репрезентують його увязнені тепер Полєханов, Церетелї, Чхеїдзе, а так само Винниченко, Мартос та Порш, котрих Криленко наміряє повісити (як дістане їх в свої руки). Натомість большевики репрезентують істеричну та фанатично доктринерську часть російської інтеліґенції, що цїлком без належного почутя відвічальности та нехтуючи правила суспільного розвитку, пірвала ся „з мотикою на сонце“ та потягла за собою безкритичну темну чернь. А се так само злочин проти революції, демократії і пролєтаріяту, як політичний терор.

В кождім разї не мають большевики за собою більшости. Як так, то се їх моральне право накидати свою волю Росії і Україні? Є се непростимим злочином робити кріваві експерименти на долю сих обох народів.

І ті „реформи“, що їх переводять большевики, не видержують ніякої критики. Се не серіозна реалізація соціялїзму, а студентсько-аґітаторське партацтво, або — як супроти України імперіялїстична перфідія.

А се також гріхи проти революції, демократії і пролетаріяту, яких не можна збути легким словом. Дешеве докринерське партацтво большевиків пхнуло здемократизовану Росію в пропасть анархії, а тепер хоче втягти в анархію ще й так демократичну робітничу селянську републику, як Україна. Коли народи Росії попадуть назад в неволю, буде се наслїдок божевільної тактики большевиків.

Полїтичний страйк в Німечинї росте.

В Берлїнї утворено на російський взір так зв. „робітничу раду пятисот“ з виконуючим видїлом 16 осіб Правительство сю раду розвязало. Правительство годить ся тільки на окремі страйкові органи в кождім поодинокім підприємстві, а не допускає до утвореня певного рода робітничої конституанти, яка присвоювала би собі характер і власть народного правительства.

З приводу поміщеня відозви, яка взиває покинути працю, завішено знов „Vorwärts“ на три днї. В звязи з сим в ночи 30. січня переходили улицямн Берлїна товпи робітників і домагали ся в численних редакційних льокалях занеханя праці на знак протесту. В наслїдок тих заходів берлїнські дневники або зовсім не вийшли, або тільки в зменшенім обємі. Всупереч первісній ухвалї „робітничої ради“, щоби друкарські робітники полишились в праці, завішенє Vorwärts-у спричинило проголошенє також друкарського страйку.

Після останних донесень страйк змагаєсь і в Берлїнї і на провінції. Всї соціялїстичні сторонництва зєдинились. Страйк вибух також в Норимберзї.

Большевицьке правительство в Москві у воздухах?

З Петрограду доносять, що в Москві терор дійшов вже до найвисшої точки. Центральний будинок робітничих совітів висаджено у воздух при помочи пекольних машин. Всї особи, що там знаходили ся, згинули. Улиці довкола будинку зірвані. Зелїзниці і ріжні заведеня станули. Кождої хвилї ожидають вибуху протиреволюції. В Туркестанї знов ведуть ся бої. Тифліс заняли большевики.

Безнадійне фінансове положенє в Росії.

СТОКГОЛЬМ. „Правда“ з 26. січня пише про фінансове положенє Росії: Посїдаючі не платять взагалї ніякого податку. Зелїзниці працюють з дефіцитом соток міліонів. Численні належитости, як стемплеві: судові, більше не впливають; доходові податки не приносять нічого. Фінансове положенє правительства совітів безнадійне. Із всїх кінців Росії, з фронту, від управ зелїзниць, від міських і краєвих властий жадаєть ся скорої, платної присилки 10 до 500 міліонів. Коли фінанси не прийдуть скоро до ладу, то рубель зрівнаєть ся небавом з копійкою, а ціни підскочать ще в десятеро.

Румунські успіхи.

ЛЬОНДОН (Ткб.) Як Райтер доносить, довідують ся „Times“ з Петрограду: Доносять, що Румуни по обсадженю Кишенева йдуть дальше. В політичних кругах обговорюєть ся можливість, що посли коаліції опустять Росію, як що її правительство виповість Румунії війну.

СОФІЯ (Ткб.) Після приватної депеші „Военних Ізвестій“ з Бабадаґу мали румунські війська ввійти до Ренї. Бої на цїлім фронтї тривають.

Швеція йде на Росію!

СТОКГОЛЬМ (Ткб.) Шведське телеґр. бюро доносить: фінське посольство в Стокгольмі одержало від команданта охоронного корпусу в Фінляндії, ґенерала гр. Маннергайма, з Торнео під датою 29. січня, 11 год., слїдуючу депешу: Минулої ночи й у второк розоружено салдатів в Кемі, Каяна й Ільмоля, в С. Міхеля і Ранан змушено піддати ся. Шефів забрано до неволї. Охоронний корпус показав незвичайне геройство й палку охоту. Батерії, які дальше стріляли, взято приступом.

Швеція в обороні Фінляндії.

АМСТЕРДАМ. (Ткб.) „Times“ довідуєсь, що до Торнео прийшли шведські війська і що фінляндські червоні ґвардії почали боротись з шведською передною сторожею. Се донесенє вже потверджене.

СТОКГОЛЬМ. (Ткб.) З огляду на положенє в Фінляндії шведське правительство поробило приготованя до евентуального скорого висланя кораблів, котрі забрали би на поклад шведських горожан, щоби відвести їх з Фінляндії назад до вітчини.

З боєвих фронтів.

ВІДЕНЬ. Урядово оповіщують дня 31. січня: На південний захід від Асіяґо відбито ворожий наступ. На східній части високорівні Асіяґо боєва діяльність ограничила ся до значної гарматньої боротьби. Число полонених взятих в послїдних днях зросло на 15 офіцирів і 660 жовнірів.

НОВИНКИ.

— **Члени Українцї рос. установчих зборів з київської ґубернії.** Дня 18. с. м. київська окружна комісія для виборів до всеросійських установчих зборів скінчила обчисленє голосів, ограничуючись на фактичнім матеріялї та не чекаючи присилки таких же з волостий, що ще не представили вислїду виборів. По обчисленю голосів показалось, що після спису Ч. 1. української партії соц.-революціонерів, укр. селянської спілки й укр. соц.-дем. робітничої партії вийшло 20 вибраних: Михайло Грушевський, Микола Ковалевський, Володимир Винниченко, Олекса Севрюк, Василь Химерик, Микола Стасюк, Аркадій Степаненко, Микола Чечель, Микита Мандрика, Микита Шаповал, Андрій Хамутовський, Олекса Ільченко, Микола Порш, Василь Присяжнюк, Василь Рохманюк, Михайло Ткаченко, Федь Швець, Сергій Донченко, Евмен Котик, Гриць Пирховка.

На список Ч. 2. жидівського національного комітету вийшов Н. Сиркін, а на Ч. 12. большевиків і польської лівиці Фелікс Дзержинський.

— Львівський „Народний Дім“ в нашім посіданю! По довголітних заходах і поборенню великих трудностий і всяких противників удало ся вкінци нашій парляментарній репрезентації вимочи від теперішного міністерства, що поручило намісництву віддати заряд „Народного Дому“ кураторії, зложеній з наших мужів. В склад її війшли: др. Стефан Федак, р. дв. Александер Барвінський, др. Кость Левицький, р. Іван Кивелюк, крил. о. Тит. Войнаровський, о. сов. Александер Стефанович, дир. о. Теодозій Лежогубський, р. дв. Александер Кмицикевич, др. Василь Щурат, др. Кирило Студинський і радники Юліян Натадієвич і Андрій Бежанський. Як звісно, справа власности „Народного Дому“ тягнула ся від многих років. Вкінци стало ся наслідком подій в часі війни, що правительство розвязало в р. 1917. общество „Народний Дім“, яке на тлі давної фондації утворило ся, і віддало часовий заряд всего майна комісареви дру Смульці. Тепер переймають під кураторію наші люди. Задачею їх буде заряджувати майном будучої фундації розвязаного стowаришеня „Народний Дім“, полагоджувати чинности звязані з спеціяльними фондами, та уложити начерк акту фондацийного і предложити єї до затвердженя намісництву.

Не треба казати, як великої ваги є для нас ся справа. Весь нарід складав від 60. років обильні жертви на „Народний Дім“, бажаючи сотворити в нім осередок нашого культурного житя. Тимчасом попала та фундація в руки людий, котрі не тільки нічогісько не робили для розвитку нашого рідного житя, чи у Львові чи в краю, а противно пішовши на службу иншим богам надуживали ще богатих средств на его шкоду. Вистане сказати, що навіть в самім Львові не піддержали ні одної дїточої захоронки ні народної школи, а дивили ся зовсім рівнодушно, як наш елемент тутки тисячами відчужував ся і пропадав в чужім морі. Тепер маємо повну надію, що все діло піде зовсім иншою дорогою. Певно, що наша кураторія мусить передовсїм займити ся скорим уложенем акту фондацийного і утреваленем сеї інституції, але ми не сумніваємо ся, що вже і тепер одержимо там важне і живе огнище для нашого культурного розвитку. Витаємо отже радісно і щиро рідний заряд в нашій рідній всенародній інституції.

— З Ради державної. На засіданю Ради державної дня 29. січня вніс посол др Загайкевич слідуючі інтерпеляції:

1) в справі безпощадних реквізицій збіжа і соломи в Мостиськім повіті,

2) в справі безправного задержаня в Прусах кількох дівчат з Середної, перемиського повіта,

3) в справі понехтованя прав української мови на державних зелізницях,

4) в справі здержаня виплати військових причинків і пиняввости причинкових комісий,

5) в справі передвчасного асентерованя Стефана Козловського з Коровник,

6) в справі постріленя Ольги Чорняк в Ваняві через австр.-угорську патрулю,

7) в справі рекламованя Петра Дупая, стельмаха в Уйковичах,

8) в справі побитя Стефана Дмитрова з Рудавки, пов. Добромиль і вихиснованя його невідомости через господарську експозитуру в Бірчи,

9) в справі задержаня виплати службових поборів двом функціонарам зелізниці в Перемишли,

10) в справі рекламованя Івана Ханаса для виробу дахівок в Бушковичах,

11) в справі невиплати винагороди за реквірованє коня Михайлови Лиско в Молодовичах.

— Інструктори для вільного козацтва. Відділ вільного козацтва при військовім Секретаріяті просить на платні обовязки губерніяльських і уїздних інструкторів і їх помічників для організації вільного козацтва. Жадаєсь ся знаня укр. мови, образованя, знаня военного діла й виказаня приналежности до соціялістичних партій або укр. товариств.

— Організаційна комісія 1 го всеукраїнського морського зїзду, що відбудеть ся 23. січня в Києві просить всі військові части київської залоги прислати на засіданя по 2 почетних гостий від кождої части. Місце, це зїзд відбудеть ся, подасть пізнійше („К. М.“ 19. січня).

— Зїзд інвалідів у Київі. Київський виконний комітет доніс Генер. Секретаріятови, що він на 2. лютого скликає всеукраїнський зїзд представників комітетів інвалідів. Области посилають по 5, губернії по 3, уїзди по 2. волости по 1 відпоручникови. Зїзд скликаєть ся з огляду на крайно тяжке положенє інвалідів в цїли управильненя того важного питаня. Комітет просить пресу й усї організації союза інвалідів широко повідомити всї організації про зїзд. Мандатна комісія находить ся в Київі.

— Від українських зелїзничників у Львові. Зібрані українські зелїзничники на звичайних сходинах в сали „Сокола III“ у Львові дня 28. січня с. р. під проводом Тов. Пафановича і в присутности Тов. посла Вітика в числї около 500 осіб рішили слідуюче: Заснувати осібну фахову організацію українських зелїзничників, як групу оперту на статутах віденської центральної організації. Відтак того самого дня вибрано зпоміж себе тимчасовий Видїл і позідомлено за посередництвом Тов. посла Вітика о заснованю української групи у Львові віденську головну централю.

Тимчасовий Видїл сейчас розпочав своє урядованє, а о маючих ся відбути Загальних Зборах Видїл позідомить всїх укр. зелїзничників осібним оголошенєм в українських часописях.

— Товариство українських наукових викладів ім. П. Могили уряджує почавши від недїлї 3 лютого с. р. в малій салї музичного Інститута ім. Миколи Лисенка (ул. Шашкевича) слідуючу серію викладів: 1) Др. Олександер Тисовський: Індивідуальність в природі, в недїлю 3 лютого. 2—3) Микола Ганкевич: Всесвітна війна, її політичні і суспільні наслідки — в недїлю 10 і второк 12 лютого. 4) Др. Іван Раковський: Расовість Славян, в пятницю 15 лютого. 5) Др. Володимир Охримович: В столици української републики, в недїлю 17 лютого. 6—7) Др. Володимир Кучер: Простір і час, (в світлі фізичних дослідів, в недїлю 24 лютого і 3 марта. 8—9) Др. Роман Ілевич: Поезия і проза в сьвітовій літературі, в недїлю 10 і 17 марта. 10) Др. Осип Застирець: Найвизначнїйші сучасні українські малярі і різбярі. в недїлю 24 марта. 11) Др. Олександер Колесса: Епизоди з історії культурної боротьби України з Московщиною, в недїлю 32 марта. 12) Др. Остап Макарушка: Чи маємо учити наші діти латини і греки чи радше новочасних чужих мов? в недїлю 7 цьвітня. Початок викладів о год. 3·30 після полудня, каса отворена перед вітчитом від 3·15. Ціни місць: Крісло 40 сот. місця для стоячих 20 сот.

— Щедрий дар. Вп. Пані Марія Филиповичева зі Львова зложила на руки Старшини Шкільного Кружка У. П. Т. імени Тараса Шевченка у Львові на стрийській дільниці суму 2000 (два тисячі) корон на фонд ступендій свого покійного мужа ім. бл. п. Івана Филиповича, котоий був членом Старшини сего Кружка. — Фонд сей має бути залізний а пливучі з него відсотки ідуть на стипендії для учеників згаданої школи. — Фондом завідує кождочасна Старшина Кружка. — За сей щедрий дар і за память о нашій дітворі складаємо сїй Високоповажаній Добродійці іменем Кружка і нашої дітвори щиро українське „Спасибіг“. — За Старшину: Іван Ігнат, голова; о. др. Ярослав Левицький, скарбник.

— Позір Долинщина! Коли в якім селі є який ремісник або варстат, що потребує підмоги грошевої на веденє ремесла, або розширенє краму, нехай внесе подане потвердженє через Кружок С. Господаря і Уряд громадський, звернене до ц. к. Комісії для промислу і торговлї на руки Повітової Канцеларії Укр. Нар. Ради в Долині, причім умотивує, що потерпів страту внаслідок інвазії.

Наші люди зовсім ту справу занедбують, тільки жидівські промисловці і торговці користають. — До М. Пачовський, голова У. Н. Р.

— Презесом польського кола вибрано бар. Яна Гетца Окоцімського.

— Сикельнїкові, де мала бути головна кватира прапорщика Криленка, се мала місцість на південь від Катериноcлава.

— Харківська делегація складаєть ся з 12 членів. Виїхала вона з Харкова 18. с. м. до Петрограду, а звідти до Берестя.

— Радосльзов в Берестю. Болгарський президент міністрів Радославов відїхав до Берестя, щоби там лично взяти участь в мирових переговорах.

— Не можуть погодити ся Міська рада в Холмі складаєсь з радних, іменованих по половині з Поляків, а по половині з Жидів. В часї виборів бурмістрів не прийшло до порозуміня між Жидами а Поляками, внаслідок чого магістратом управляє військовий комісар. Сей комісар визначив до повітової холмської ради половину Поляків і половину Жидів, на що Поляки не згодили ся і доси не обняли становищ в раді.

— Летничі напади на Льондон і Париж. З Льондону доносять, що велика ескадра німецьких лїтаків напала через дві слідуючі по собі ночі на столицю й обкидала її бомбами. На разі нема точних вістий про страти в людях і шкоди матеріядні. Припускають, що в нападі брало участь до 15 лїтаків. — Також з Парижа доносять, що місто обкидано бомбами, які побили людий і зробили шкоди.

— Ягайло redivivus! В краківськім „Illustr. Kur Codz.“ (ч. 31) читаємо: Від довшого часу в околицях луцьмірського й піддубицького ліса в ленчицькім повіті бушувала банда, що нападала на подорожних. Недавно удало ся спіймати двох 15 лїтних членів тої банди. Слідство виказало, що до бандитської організації належить 25 до 30 молодих хлопців в віці до 17 літ. Їх ватажком був відомий і пошукуваний властями бандит Антін Жигрод, котрого банда називала „гетьманом Ягайлом“. Він мешкав в лісній печері коло Піддубиць. Що вечера видавав бандитам диспозиції, а що раня мусїли вони приносити йому добичу і здавати справу з виправи. Бандити складали „присягу“ на вірність. „Гетьман“ застрілив двох з них за охоту „зради“.

Переговори Дра Зайдлера з Українцями.

N. Fr. Presse доносить: Президент міністрів Др. Зайдлер мав сегодня (31. січня) кілька конференцій з провідниками Укр. Парл. Репрезентації. Ціль переговорів була та, щоби Українців, які при вчерашнім політичнім голосованю абсентували ся, поєднати на будуче, а саме при голосованю над буджетом, до партій більшости. Як зачувати — кінчить N. Fr. Presse — переговори беруть корисний оборот(?).

Лягли головами.

Роман Белког, найстар. син евак. пароха Чернихова о. Вільгельма, E. Fr. Kad Aspir. H. III., упокоїв ся в Бозї, в наслідок трудів военних на італ. фронті дня 20/I 1918. в Maramaros Sziget на Ургах в k. u. k. Res. Sp. Stan. 2. Перевезенє і похоронене тїла відбуде ся в Золочеві 2. лютого 1918.

ОПОВІСТКИ.

Субота, 2. лютого 1918.

Нині: 2. лютого греко-кат. Евтимія вел., римо-кат. Марії Громн.

Завтра: 3. лютого: греко-кат. 30. Н. по 3. Св., римо кат. Н. Мясоп.

| П. Т. Питомці гр. кат. духов. семинара в Перемишли мають явити ся в ректораті 9-го лютого. — Ректорат.

| З театру: Вистава „Дядя Ваня“ назначена на суботу 2/II. с. р. з причин від дирекції незалежних відкликана. За те відограє театр в недїлю по полудни о год. 3-ій по зниженних цінах „Сватанє на Гончарівці“. В недїлю вечером так як було огложено відограє ся „Чорноморці“.

| Львівський Укр. Нар. Театр Тва „Бесіда“ під дирекцією К. Рубчакової виїжджає до Борислава на дві вистави понеділок, дня 4. лютого 1918 „Ой не ходи Грицю, та на вечерниці“ нар. драма на 5 дїй зі співами і танцями М Старицького. В вівторок, дня 5. лютого 1918. „Запорожець за Дунаєм“ нар. оперетка в 3 діях Аргемовського. Початок 7½ вечер. 1—2

| З Дирекції приватної української гімназії в Долині. З кінцем лютого будуть утворені при українській приватній гімназії в Долині курси приготовні до гімназії і учительського семинаря. Най родичі не залишають сеї нагоди, щоб дати своїм дітям можність кінчати школи. Діти старші, котрі мають охоту до науки, хотяй малиби лиш слабо научне підготовленє, най вступають на підготовний курс семинаря, молодші, на курс підготовний до гімназії. Оплати за науку будуть невеликі, — менше засібні зможуть найти приміщене в бурсї. Зголошувати ся письменно до Дирекції гімназії, найдальше до 20. лютого. Курси будуть лиш тоді отворені, коли зголосить ся на кождий що найменше по 20. кандитатів. 2—3

| Позір Долинщина. В понеділок д. 17. лютого відбудуть ся в Долині загальні Збори Кружка Українського Педагогічного Товариства, на котрі Видїл всїх сьвідомих Громадян долинського повіту запрошує. Початок зборів год. 10. рано. Льокаль: гімназія. Предметом нарад дуже важні справи, які обходять весь долиньский повіт, — просить ся тому о як найчисленнїйшу участь. Нехай жадна сьвідома Одиниця не відкаже ся прибути! Сего дня о год. 9, рано відбуде ся торжественне Богослуженє в місцевій церкві за всїх Добродіїв заведеня. 2—3

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне заведенє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє. Штучні зуби в кавчуку, золоті і плативі.

Пацієнтів з провінції залагоджують ся в найкоротшім часі.

Краєвий адвокат

Др. Евген Гвоздецький

веде канцелярію у Львові, при ул. Красіцких 6.

Оголошеня.

Старша учителька Українка вийде замуж за старого інтеліґентного Українця, найрадше за пенсіоневаного урядника. Першеньство однак будуть мати тоті, котрі в наслідок війни стали нещасливими калїками. Зголошеня до Адм. „укр. Слова“. Мария Крутинова.

Котра молода і здорова — вільного стану Українка відважить ся обняти на провінції самостійний заряд торговельного інтересу? Не виключена і спілка в інтересі. Неваможна, а доброї волї Українка може отримати навіть позичку на фахове відготованє.

Звертатись на разі до Mil. Seelsorge Sch. R: Nr. 34. Feldpost 295. 1—2

Ставропиґійський Інститут

потребує зараз канцелярийного помічника в передполудневих годинах, який би по полудни міг вести нагляд над питомцями бурси. Услівя після умови. Близші інформації подає канцелярія Інститута Бляхарська 9. І. п. 1—3

Замовленя

на червону конюшину

приймає

„Краєвий Союз господарських спілок“

товговельний синдикат Т-ва „Сільский Господар“ у Львові, вул. Зїморовича 20.

Тому, шо дійсні кошти закупна червоної конюшини ще не є усталені, просимо присилати задаток по К 9. — за 1 кґ. конюшини, до пізнійшого розрахованя та евентуального побраня надвижки за посліплатою. 1—6

Видавниче Товариство. „Українська книжка“

Нашим найменшим:

Видає: Антін Крушельницький.
Ілюструє: Олена Кульчицька.

1). **Дурень і його жінка жаба-панна**, народня казка 14 ілюстр . . . . 50 сот.
2). **Богатий Марко**, народня леґенда, 14 ілюстр . . . . . . 50 „
3). **Лисиця і вівця**, народня байка 14 іл. 50 „
4). **Котик і півнак**, „ „ „ „ 50 „
5). **Два брати**, китайська народня казка 14 ілюстр. . . . . . 50 „
6). **Цар Лев**, народня байка, 30 ілюстр 1·— „
7). **Повінь**, китайська народня казка, 14 ілюстр. . . . . . 50 „

Головний склад в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок 10. Книгарні і Баварі на провінції можуть замовляти за готівку в більшій скількости з відповідним опустом. 5—10

Нова книжка:

„Техніка у світовий війні“

Популярний опис ріжних воєнних знарядів сухопутніх та морських. Написав Юрій Левицький.

Богато світлин і рисунків.

В книжці говорить ся між иншими про, динаміт, екразит, пушки, гавбиці, моздірі, кріс: панцирні потяги, кораблі, кружляки, дрідновти, підводний човен, бездротний телеграф, турбіни, мотори, торпеди.

Ціна К 2·60., на порто звичайне треба 10 сот. на доручене 40 сот. Висилає лиш за готівку наперед присланую: Канцелярія Тов. „Просьвіта“ Львів, Ринок ч. 10. 1—3

Ублагороднені відміни

бараболь з заведеня годівлї

В. Долковського

належить як найскорше замовляти через краєве Товариство „Сільський Господар“ у Львові. Відміни: вчасні середно вчасні, середно-пізні. Ціни: 70—100 К за 100 кг. без мішків. Мішки доставляє купуючий. 1—5

Томасину

вагонами на збірні замовленя через Кружки Сільского Господаря потверджені ц. к. рільничими Експозитурами, або Старостами по цінах ц. к. Намісництва (кільо процент томасини 56 сот. міхи і фрахт окремо) за надісланєм К 2.000. — до розчисленя во отриманю фактури, доставляє 2—6

„Краєвий Союз господарських спілок“ у Львові, вул. Зїморовича ч. 20.

Відтяти і післати на адресу: **„КАРПАТІЯ“** Товариство взаїмних обезпеченѣ на жите і ренти у Львові, ул. Руська ч. 18.

Місце зголошеня: ....

На покрите премії приймає ся облїґації попередних воєнних позичок.

(Виповнює Дирекція) Число внеску: .... Число поліси: ....

(Не виповнювати)

ЗГОЛОШЕНЄ на обезпеченє воєнної позички в „КАРПАТІЇ“.

I. а) Імя і назвиско особи, що має обезпечити ся? б) Єї званє? в) Точна адреса? г) Коли і де роджена?	а) .... б) .... в) .... г) ....
II. а) Чи особа, що має обезпечити ся, зовсім здорова? б) Які **недуги** перебула протягом послідних 10 літ? в) На яку недугу хорує тепер? (недуги або окалїченя) г) У котрого лїкаря або в котрім шпитали тепер лїчить ся? ґ) Чи були в єї родині случаї **сухіт**, або инших дідичних взглядно заразл. недуг?	а) .... б) .... в) .... г) .... ґ) ....
III. На яку суму обезпечує ся?	.... ном. варт. VII. австрійської 5½%-вої, вільної від оподаткованя амортовацїйної позички·
IV. а) По кількох лїтах має ся безумовно перестати платити премії? По 15, 20, чи 25 лїтах? б) Як має ся платити премії почавши від **другого** року обезпеченя? річно, піврічно, чи чвертьрічно?	а) .... б) .... (½, ¼ річно.
V. Чи не відкинено внеску на житєве обезпеченє особи, що має обезпечити ся? коли і в якім Товаристві?	....
VI. Чи обезпечена особа повнить військову службу: а) у нутрі краю? б) в етапній области? в) на фронтї, в операційнім тереві при армії в поли? г) в якім характері службовім? ґ) при якім роді оружя?	а) .... б) .... в) .... г) .... ґ) ....
VII. Кому має ся виплатити обезпечену суму? а) на случай дожитя? б) „ „ смерти?	а) .... б) ....

Як задаток зложено квоту К .... Полїсу викупить Пан Пані .... в ....

1. Стверджую своїм підписом, що на поставлені мені питаня **відповів я основно і правдиво**. 2. Відомо мені, що обезпеченє є **неважне** в случаю поданя **неправдивих** даних про **стан здоровля** обезпечового. 3. Услівя обезпеченя, як також доповняючі додаткові услівя обезпеченя воєнної позички я приняв до відома.

.... дня .... 191 ..

Підпис особи, яка має обезпечити ся: .... Підпис обезпечаючого: .... Підпис заступника Товариства: ....

Видає і відвічає за ред.: Др. Сидір Голубович. Друкарня Ставропигійського Інститута під управою Ю. Сидорака.